

عنوان مقاله:

تاملی دوباره بر مفاهیم توسعه پایدار و هویت شهری از منظر پارادایم فکری شهر: موجودی زنده

محل انتشار:

دومین همایش ملی معماری، عمران و محیط زیست شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

سیامک رجایی رامشه - دانشجوی دوره دکتری تخصصی شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

خلاصه مقاله:

در سالیان متوالی و از صدها سال پیش تاکنون مفاهیم واژگان و اصطلاحات بسیاری در پی بهبود وضعیت شهرها مورد کنکاش و اجرا قرار گرفته است که ازمهمترین آنان که در دهه های اخیر بیشترین توجه متخصصان شهری را به خود جلب کرده می توان به مفاهیم توسعه پایدار و هویت شهری اشاره کرد اما از یک مفهوم مهم نیز به موازات آن غفلت ورزیده شد شهر به مثابه یک موجود زنده نیست بلکه شهر خود یک موجود زنده است برخی اوقات چنان برخی مفاهیم وارد پیچیدگی های کلامی می گردند که معنای اصلی خود را ازدست میدهند مفاهیم می بایست از پیچیدگی های لغوی خود خارج شده و در بطن ماجرا و در نظم پنهان هر شهر قرار گیرد شهر موجودی است زنده پس حقیقت در بطن آن نهفته است و نه در کلمات هویت همان نظم پنهانی است سایر اعضا یک شهر در پرتو آن شکل خواهند گرفت و حرکت خواهند کرد و توسعه پایدار تنها و تنها در برگیرنده یک معناست ایجاد شرایط مناسب برای حرکت شهر در مسیر صحیح ایجاد خود پس شهر زمانی مورد زیان واقع نمی گردد که به هویت درونی خود پی برده باشد و در مسیر آن حرکت کند زیرا شهر موجودی است زنده که ساخته نمی شود بلکه ایجاد می گردد

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، هویت شهری، نظم پنهان، شهرزنده، روح مکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/346405>

